

ҐУЛЯ Микола Петрович (02(14). 05. 1896, м. Ніжин, нині Черніг. обл. — 26. 03. 1948, Чернівці) — літературознавець. Доктор філологічних наук (1940), професор

(1945). Закін. Ленінгр. університет (нині С.-Петербург, 1922). Викладав у Ленінгр. гідротехнікумі (1922–29), бібліот. (1929–40) та пед. (1940–43) інститутах; від 1943 — проф. і завідувач кафедри всесвіт. літ-ри П'ятигор. пед. інституту (РФ). Від 1945 — у Чернів. університеті; від 1946 — завідувач кафедри зх.-європ. літ-ри і декан філол. ф-ту. Напрями наук. дослідж.: виникнення худож. літ-ри, походження худож. образу, розвиток літ. жанрів; історія світ. афористики; предмет і методи історії світ. літ-ри та її історіографія.

Основні праці

Доистория художественной литературы. 1928; Платон и поэзия. 1930; Поэтологическая терминология Риг-Веды. 1931; Синхронная таблица по истории мировой литературы. 1932; Гомеровский эпос. 1934; Малые жанры эллинской поэзии. 1934; Русские былины. 1934; Дидактическая афористика древнего Египта. 1941 (усі – Ленінград).

О. В. Червінська

Бібліографічний опис:

Ґуля Микола Петрович / О. В. Червінська // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-25886>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).